

i Lovforslaget foreslaaede Ombytningsret bibeholdes, blive ca. 7 Mill. Kr.

En Kornpris som nævnt betinger en Rugbrødspris af 1 Kr. 40 Øre pr. 4 kg og en Hvedemelspris af ca. 54 Øre pr. kg. Hvis en rimelig Rugbrødspris skal holdes i det kommende Høstaar, og herom har der været Enighed indenfor Udvalget, kræver dette meget betydelige Tilskud fra Statens Side udover de nævnte 7 Millioner.

Da det fra alle Sider indenfor Udvalget er ønsket at give saa stor Ombytningsret til Landbruget som muligt, har Flertallet paa Grundlag af de indhentede Oplysninger og efter Samraad med Ministeren stillet Forslag om at udvide Ombytningsretten med indtil 18 hkg for hvert Landbrug, for derved at give det mindre og mellemstore Landbrug, der daarligst kan undvære Fodermidler til den dyriske Produktion, Lejlighed til snarest at bringe denne Produktion op efter den Nedgang, som Krigsforholdene har nødvendiggjort. Denne Udvidelse af Ombytningsretten vil medføre en yderligere Udgift for Statskassen paa ca. 10 Mill. Kr., saafremt Ombytningsretten helt udnyttes, hvad der er sandsynligt, efter at Oliekager er medtagne som Ombytningsmiddel.

Flertallet (Fr. Andersen, Jacob Christensen, Chr. Hansen, Hauge, N. Frederiksen, Jensen-Bundgaard, Moesgaard-Kjeldsen og P. Pedersen) stiller de under Nr. 3, 4, 5, 12, 17, 21, 22 og 28 fremsatte Ændringsforslag, hvis Formaal og Hensigt er udtrykt i forannævnte Bemærkninger.

Mindretallet (Brorsen, Frøkjær, Martin Hansen, Jørgen Jensen, N. Neergaard, Pinstrup og Sporon-Fiedler) maa, som fremført ved Sagens første Behandling, vedblivende mene, at den i Forslaget paalagte Aflevering af Rug og Hvede, nu da Begrænsningen i Landets Tilførsler i det væsentlige er ophørt, og da Udførsels- og Opfodringsforbudene opretholdes, ikke absolut vil være paakrævet under Hensyn til Sikringen af Befolkningens Ernæring. Naar Afleveringen af Brødkorn, trods den fra foregaaende Aar skete Æn-

dring af Tilførselsforholdene, ogsaa ønskes opretholdt i det kommende Aar, maa Grundene hertil navnlig være af finansiell Art.

Mindretallet undervurderer ingenlunde disse og vil heller ikke modsætte sig, at Landbruget under de forhaandenværende Forhold yder sin Medvirkning til, ikke blot at Befolkningens Brødforsyning sikres, men ogsaa at den kan ske paa denne langt billigere Maade, end om det, som tidligere var Tilfældet, skulde foregaa gennem tilført fremmed formalet og uformalet Korn.

Mindretallet maa imidlertid mene, at naar den kornproducerende Del af Samfundet ikke blot afgiver til Befolkningens Forsyning med Brød hele Avlen af Rug og Hvede, men tillige som Erstatning herfor nøjes med kg for kg at faa et Foderemne — Majs —, hvis Værdi som saadant af alle erkendes at ligge betydeligt lavere, vel nok ca. 3 Kr. pr. 100 kg, og naar henses til, at den Mængde, der skal afgives af Rug og Hvede, udgør ca. 5 Millioner Tønder, synes man ikke, der under den stedfundne Stigning i Landbrugets Produktionsudgifter med Billighed forlods kan forlanges et større Bidrag fra dette til det øvrige Samfund.

Naar Forslaget, der hviler paa en Ligning, hvis Grundlag ingenlunde kan erkendes for godt, tillige indeholder en Udskrivning af Byg, hvis Levering endnu mindre er paakrævet af ernæringsmæssige Hensyn, maa Mindretallet anse dette som Udtryk for et Ønske om at tilvejebringe en vis „Ligelighed“ mellem de vintersæds- og ikkevintersædsdyrkende Landbrugere, men heri synes at ligge en Erkendelse af, at den Pris, der er tiltænkt Rug- og Hvedeavlerne, ligger saa langt under Varens virkelige Værdi, at man for at skabe en vis Lighed maa afkræve de ikkevintersædsdyrkende Landbrugere en Kornsort, der egentlig ikke ernæringsmæssig er Brug for, og hvis Karakter derfor rettelig udtrykker Fordelingen af en Særskat.

Mindretallet vil, navnlig under Hensyn til det for Nationen saare vigtige i at fremme Produktionen af Landbrugspro-